

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження
у справі за конституційним зверненням
громадянина Земмеля Володимира Михайловича
щодо офіційного тлумачення положень частини другої статті 625
Цивільного кодексу України

м. Київ
9 жовтня 2012 року
№ 26-у/2012

Справа № 2-26/2012

Конституційний Суд України у складі суддів:

Головіна Анатолія Сергійовича — головуючого,
Бауліна Юрія Васильовича,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Винокурова Сергія Маркіяновича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Кампа Володимира Михайловича,
Колоса Михайла Івановича,
Лилака Дмитра Дмитровича,
Маркуш Марії Андріївни,
Овчаренка В'ячеслава Андрійовича,
Пасенюка Олександра Михайловича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Стецюка Петра Богдановича,
Стрижача Андрія Андрійовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шишкіна Віктора Івановича — доповідача,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Земмеля В. М. щодо офіційного тлумачення положень частини другої статті 625 Цивільного кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Шишкіна В. І. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

установив:

1. Громадянин Земмель В. М. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень частини другої статті 625

Цивільного кодексу України (далі — Кодекс), за якою «боржник, який прострочив виконання грошового зобов'язання, на вимогу кредитора зобов'язаний сплатити суму боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а також три проценти річних від простроченої суми, якщо інший розмір процентів не встановлений договором або законом».

Автор клопотання обґрунтовує необхідність офіційного тлумачення положень частини другої статті 625 Кодексу з огляду на їх неоднозначне застосування судами України.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання щодо відкриття конституційного провадження, виходить з такого.

Відповідно до Закону України «Про Конституційний Суд України» підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94); у конституційному зверненні зазначаються статті (окремі положення) Конституції України або законів України, тлумачення яких має бути дано Конституційним Судом України (пункт 3 частини другої статті 42).

Під неоднозначним застосуванням положень Конституції України або законів України слід розуміти різне застосування одних і тих же норм цих правових актів судами України, іншими органами державної влади за однакових юридично значимих обставин (Ухвала Конституційного Суду України від 12 травня 2010 року № 31-у/2010).

З матеріалів конституційного звернення вбачається, що в ньому не наведено фактів неоднозначного застосування положень частини другої статті 625 Кодексу. Аналіз доданих копій судових рішень дає підстави для висновку, що суди загальної юрисдикції розглядали справи стосовно правовідносин, які виникали за різних юридично значимих обставин. В одному випадку суд відповідно до вимог статті 1173 Кодексу із застосуванням положень його статті 625 відшкодував за рахунок державного бюджету шкоду, спричинену втратою виконавчого документа відділом державної виконавчої служби. В іншому — відмовив у повторному стягненні встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а також трьох процентів річних від простроченої суми за весь період несвоечасного виконання рішення суду, визнаючи зобов'язання припиненими згідно зі статтями 598, 599 Кодексу. Положення статті 625 Кодексу в цьому рішенні суду не застосовувалися.

Крім того, автор клопотання не конкретизував предмет тлумачення, тобто не вказав у конституційному зверненні, в аспекті яких питань Конституційний Суд України має дати офіційну інтерпретацію положень частини другої статті 625 Кодексу, а обмежився лише їх цитуванням.

За правовою позицією Конституційного Суду України невизначеність предмета тлумачення унеможливує здійснення офіційної інтерпретації статей Конституції України та законів України (ухвали Конституційного Суду України від

5 липня 2011 року № 25-у/2011, від 3 листопада 2011 року № 55-у/2011, від 28 березня 2012 року № 10-у/2012).

Конституційний Суд України вважає, що наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України «Про Конституційний Суд України».

Враховуючи викладене та керуючись статтею 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України», Конституційний Суд України

УХВАЛИВ:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Земмеля Володимира Михайловича щодо офіційного тлумачення положень частини другої статті 625 Цивільного кодексу України на підставі пункту 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України «Про Конституційний Суд України».

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ